

СВѢТОВЕНЪ ЖАРЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИЛЮСТРОВАНЪ ВЕСТНИКЪ

БРОЯ 2 лв.	Редакция и Администрация ул. Гургулята № 3. Телефони: 229, 251, 114.	РЕДАКТИРА: В. ПАВУРДЖИЕВЪ	АБОНАМЕНТЪ: За година 100 лв., 1/2 год. 60 лв. 3 месеца 30 лв.	БРОЯ 2 лв.
-----------------------	--	-------------------------------------	--	-----------------------

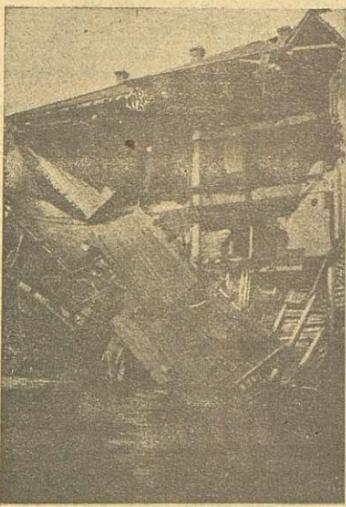
Грете Нойманъ

известна филмсва актриса въ
ролята „Палавница“

Развалини

изъ Горна Силезия, гдето напо-
следкъ имаше страшни наводнения

Красивъ моментъ

Флора Петрова

опера пѣвица, която наскоро ще гостува въ Варна

Край брѣговетъ на Флорида днесъ чарлстона е на мода

Сѣбитията въ Виена. Нашата снимка представлява единъ моментъ отъ

Лили Дамита

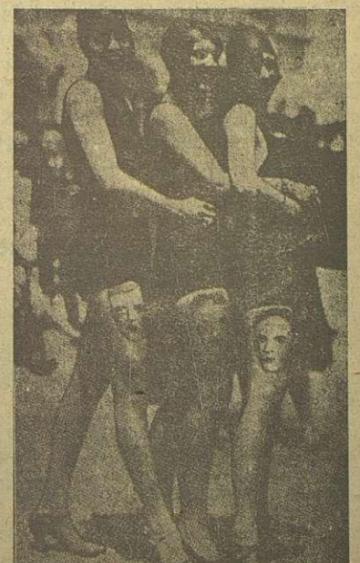
възходяща филмова звезда
— въ ролята на „Гейша“

Смелъ скокъ

на единъ мотоциклистъ въ
Германия

Капризи

Днесъ модата въ американски-
тъ плажове е дамйтъ да рису-
ватъ на бедрата си портрети

Дивитъ деца

Въ единъ чужди вестникъ, се известява въ една телеграма, че не отдавна въ една голѣма гога въ Индия било намерено едно диво дете, задигнато отъ вълцитъ. Сжщия вестникъ прави и коментери по този въпросъ.

Не е, — казватъ, за първи гжтъ, въ Индия да бжде задигнато дете отъ вълцитъ и кърмено заедно съ мелките имъ. Па густатъчно е да си спомнимъ достоверната легенда за Ромулъ и Ремъ, които, като че ли, сж били осиновени отъ вълцицата, която ги отхранила съ собственото си млѣко.

Така, че и въ лѣтописитъ на нашата стара Европа, има записани такива случаи. Напримеръ:

Въ 1544 г. близо до Касель едно три годишно дете е било изгубено по нехайството на родителитъ си.

Въ сжщата мѣстностъ имало много вълци, които правели пакости.

Жителитъ помислили, че детето е изядено отъ дивитъ звѣрове. Не много години, обаче, следъ тази случка, една хайка отъ нѣколко въоръжени ловци, завардила глутницата вълци. Една частъ отъ тѣхъ избили, другата избѣгала, а въ пленъ остана едно чудно животно, което не приличало никакъ на вълкъ. Селянитъ го взематъ и отваждатъ при Ландграфа. Когато се намерило въ залата, това чудовище побързало да се скрие подъ една маса и почнало да съска и вие сжщо като вълкъ. По всичко личало, че това е загубеното преди нѣколко години дете. Заели се да дресиратъ това чудно животно, па и способността му да говори се възвръщала. Тогава то разправило, че отъ както се помни, е между вълцитъ, и че тѣ се отнасяли много добре съ него, и му давали винаги най-добрата частъ отъ лова си.

Това дете останало въ свитата на Ландграфа Хенрихъ отъ Хесъ. И често, разказвайки авантуритъ отъ детинството си, то изказвало съжалението си за времето, прекарано всредъ вълцитъ.

Карлъ IX е хваналъ, въ гърата на Копиенъ, единъ младъ чсвекъ, който вървялъ на четири крака, сжщо като животно и най-важното: той е тичалъ по бързо отъ коня. Той не е можалъ да стои правъ и е ималъ кожа корова и навсякъде покрита съ космъ. На е можелъ и да говори, а само издавалъ единъ ужасенъ викъ, придруженъ съ грозни гримаси. Когато този дивъ чо

Деньтъ на Караджата

Манифестацията на добруджанци въ Варна въ деньтъ на Караджата

Конгреса на инженеритъ въ Варна

На 7, 8 и 9 того въ Варна се състоя наученъ конгресъ на инженеритъ и архитектитъ. На нашата снимка сж делегатитъ на тоя конгресъ

Депутатъ -- актриса

Депутатката отъ либералната партия въ Англия мистрисъ Хультонъ Филипсонъ, напуснала преди нѣколко месеца сцената за да влезе въ парламента, тѣзи дни отново се е върнала въ театра.

Вѣкъ е билъ наученъ да говори, той сжщо е разправилъ, че е живѣлъ между вълци и отъ тѣхъ се научилъ да вие така, а сжщо и да ходи на ловъ като тѣхъ.

Въ 1694 год. едно друго дете било намерено въ една много густа гора, гдето живѣло дълги години между мечкитъ. То можало да върви право и въ последствие лесно се научило да говори, да се облича и да живее като човекъ. Много години този дивъ чсвекъ е билъ пазенъ като рядкъ любопитенъ екземпляръ въ двора на тогавашния Английски кралъ.

Двайсетъ и петъ дуела за една жена.

Въ Сегадинъ, близо до Унгрия, една млада жена, съпруга на единъ австрийски държавенъ чиновникъ, се явила въ кѣпалнята на мѣстното спортно общество въ трико, което, по мнението на другитъ кѣпачи се жени, било много късо. Възмутенитъ жени заставили мъжетъ си, членове на спортното общество, да протестирайтъ по този поводъ.

Мъжтъ на дамата, облечена въ много откровенъ бански костюмъ, се почувствувалъ сскърбенъ отъ постъпката на певлеченитъ по умтъ на женитъ си мъже и извикалъ всички, на брой 25 души на дуелъ.

— Английската депутатка Филипсонъ е решила презъ парламентарната вакция да се върне на сцената. Тя била оперна артистка.

всѣка прищевка, само, за да я предъизполжи, да ѝ възвърне предишната васелостъ! Тя само споменѣ, че хубаво е сега въ родния ѝ градъ, и той веднага ѝ предложи да отиде да прекара лѣтото тамъ. Тя не изрази особена радостъ.

— Чудно!
Тя не пожела той да я придружи. Пъкъ и обстоятелствата се бѣха стекли така, че той не можеше да напусне работата си. Но, той знаеше, че ще издействува макаръ и кратка отпуска за да отиде при нея по късно. И това страшно донесение му се вгълни тѣкмо въ деня когато се разреши отпуската.

„Това е края, това е края“

Най-после, той се отзова въ града. Гъмжило народъ. Всѣки бърза; тамъ ивксъ недоволенъ коларъ вика. . . Други предлагатъ плодове; а въ далечината блещукатъ, като малки звездички, електрческитъ лампи презъ още незаезсенитъ прозорци на малки къщи.

Иосифовъ крачи бързо по една стрѣмна улица. Не му пречи ношъта. Той познава тази улица тѣй добръ! Дали не е било вчера? Нали, той всѣка вечеръ, тогава изпращаше своята любима до дома ѝ! Ето, нейния прозорецъ светъ! Сърдцето на Иосифовъ се сви. Дали не ще бж е добре да остане и понабляо ава! Може би, въ този часъ, тя да не е сама! — Последната мисль го разтърси и той неудържимо се спусна къмъ входа. . . . Но, скоро се овладя и съ тихи дебнещи стѣпки се добра до стаята, въ която предполагаше да бжде тя.

Услуша се, но сѣкашъ морето се бунтуваше и отнимаше цѣлия му слухъ. Тѣхо Открехна вратата. На

Исторически анегдоти

Великиятъ художникъ Робертсонъ изложилъ една своя нова картина Единъ неговъ приятель, голѣмъ критикъ, му отправилъ по тоя поводъ следното писмо:

„Либезний Робертсонъ! Азъ написахъ впечатленията си отъ вашата картина, кито не сж много благоприятни. Надявамъ се, че тсва не ще даде поводъ да се изменятъ нашитъ отншения. Вашъ, Х. Ц.“

Художника отговорилъ на приятеля си така:

„Любезний приятелю! Първата ми работа щомъ въ срещна ще бжде да ви откъсна носътъ. Надявамъ се, че това не ще даде поводъ да се изменятъ нашитъ отншения. Робертсонъ.“

Рутларската херцогиня била най-голѣмата красавица въ Дублинъ въ края на миналия векъ. Разказватъ, че единъ отъ нейнитъ поклонници, полковникъ Сенъ Леже, взелъ веднажъ чашата съ вода, въ която херцогинята си оплакнала прѣститъ, и я пресушилъ до дѣно.

— Сенъ-Леже, — казалъ мъжтъ на красавицата — елате довчера у дома: Херцогинята си мие всѣкога краката, когато си ляга и вие ще имате цѣль легенъ вода на разположение.

Когато Франклинъ ходилъ въ Англия, той водилъ съ себе си и единъ негръ, ксмуто много хресала тази страна. Веднажъ Франклинъ го запиталъ.

— Какво е твсето мнение за Англия?

— Въ тая тържжава всички работятъ, — отговорилъ негртъ, — водата работи, вѣтъра работи, огъня работи, мъжетъ работятъ, женитъ работятъ, — работятъ всички, освенъ свинята. Тя яде, пие, спи по цѣль денъ и нищъ и нищо не работи. Тя е единствения чорбаджия въ Англия.

Излишкъ отъ жени

Споредъ официалнитъ на английската статистика къмъ 1 юлий т. г. излишкътъ на женското население надъ мъжкото въ Англия се е увеличло още съ 6,000.

Покатоштемъ въ Англия женитъ сж повече отъ мъжетъ съ 1,677,000.

леглото тя лежеше. Нейнитъ мрско сини очи бѣха закрити. До нея една отворита книга — романъ.

— Както е чела и е заспала! Мила-та! Меже би, тя сега сънува за менъ! Каква изненада, ако я събудя! — Но, ето неговия погледъ пропѣлзва по пода и между частитъ отъ нейния туалетъ той вижда малко листче. Навежда се, взема го и какъвъ ужасъ! Тя въ сладкъ трепетъ на очакване другъ любимъ е задремала. Уцитъ му се пронизватъ отъ звонъ и пискъ. Той се хвърля и бързо съ кокалеститъ си прѣсти обнима нежната шия на своята любима. . . Той си притиска прѣститъ. Най-после, той вижда втренченитъ, широко отворени, очи вече безжизнени. . . Спуска се стремглаво навънъ и безъ самъ да знае какъ, ето го на връхъ канарата. Морето знало го приканва съ очи; съ сжщитъ широко отворени очи. Той се олюлява и въ мигъ потъва въ бездната. Единъ лекъ плискъкъ; — нѣколко мекурчета едва забелезано се провиратъ презъ плътнитъ вълни, за да предадътъ на ефира последния дѣхъ. . .

„Това е края, това е края“.
Иосифовъ трепна. На рамото си почувствува ржката на единъ отъ съпътницитъ си.

— Гнъ Иосифовъ, пристигнахме! Погледнете презъ прозореца! Господжата Ви чка на перона!

— Нима? Нали азъ. . . И той видѣ жизнерадостнитъ сини очи на своята любима.

— Виждашъ ли какъ те принудихъ да дойдешъ?

— Принуди?!

— Нима не си получилъ писмото ми?

Варна, 10. VIII 1927 г.

К. Сагаевъ.

ОЧИТЪ

(скица)

Летѣше едноокия фантомъ, а подъ неговитъ кржгови стѣп и желѣзото се огъваше и повтаряше въ своеобразенъ напѣвъ: „това е края, това е края, . . .“

Свитъ на единъ гжлъ Иосифовъ не снимаше погледа си, отправенъ нѣкъде въ пространството задъ прозореца. Тамъ пѣстритъ губери, показващи се тѣй ярки по волята на властелина на деня, сега бързо се покриваха съ сиви и чѣрни вуали до като свѣтлика на шедро хвърлянитъ отъ фантома искриши доказваше, че тѣ, макаръ и незолно трѣбва да се скриятъ подъ траурната намѣтна на ношъта. Всѣки трѣнакъ или шубракъ, всѣка свѣжа фиданка или изсъхналъ дънеръ се изправяха като зли духове; поглеждаха бързолѣтния и сѣкашъ възмутени отправяха проклятия за тѣй грубо нарушениа имъ покой.

Иосифовъ виждаше всичко това и още много други явления възтънъ прозореца. По земята тѣй близко край него неотлъчно се движеше една извѣхтѣля книга, на която изпѣваха огнени слова „тя те мами“ . . . „тя те мами“ . . .

Това злѣчно донесение се отнасяше за неговата любима, която временно прибаваше въ крайморския градъ.

— Щомъ пристигна и се убедя, о, азъ ще направя. . . . Какво ли? — ще си отгжся страшно! Нему? . . . или на нея. . . И той се виждаше изправенъ на една канара предъ самата бошуваща стихия — на сжщата тази

канара, гдето той съ нея нѣкога се любуваше на чудната морска ширъ; гдето той търсѣше сходство между морето и нейнитъ очи. Тамъ, тамъ той ще удовлетвори оскърбеното си достоинствъ, защото тамъ той ѝ разкри, преди нѣколко години, чувствата си. . . и струваше му се, че чрезъ бистрия ѝ взоръ бѣше вникналъ въ морскитъ глѣбини, въ които ясно сжгледа щастиеото. . .

— Тамъ азъ ще туря края. . . . „Това е края, това е края“ — му пригласяше фантома, кѣто сѣкашъ неврочно го подстрекаваше къмъ пълкени намерения. Колко жестоки планове кроеше той!

— Да съ нея ще излеза на канарата; тамъ, азъ ще я попитамъ. . . И той злорадно протриваше ржце, че успѣ да се в здържи да не ѝ подаде предупредителна телеграма за пристигането си.

— Така, може би, азъ ще я заваря. . . .

И въ мигъ челото му се прекосяваше отъ дълбокитъ бразди на душевното раздвоение.

— Колко много я обичамъ! Може би, това е бозумна равеностъ! . . . Какъ би желалъ да му се възвърне спокойствието.

„Това е края, това е края. . .“

Ето я, насреща му; тя стси съ своитъ сини, оросени отъ слъзи, очи; млѣчи. Нима бива да се довърри на подобно донесение? . . .

Но, той си спомни, че тя отъ изважно време не е сжщата. Какъ той се мъчеше да ѝ удовлетвори

Новини отъ четири реда

— Въ Л сь Анжелссь е станало земетр сега безъ да причини загуби. Населени е с—предимно кино-артисти, се изплашило и избягало въ парксите и полето.

— Италианското гравителство е заявил, че поема върху себе си грижата за жертвѣта на антифашисткия терръ задъ границе. Пострадалитѣ, като и тѣхнитѣ семейства ще получаватъ пенсия.

— Миланскиягъ кардиналь—архиепископъ е забраниль на свещеницитѣ, монаситѣ и сюза на католическата младежъ да си служатъ съ безжицень телеграфъ.

— Въ Мексико, въ Щата Халиско, вълненията продължаватъ. Тѣзи дни правителственитѣ войски сж загубили въ сражение 60 убити и нѣколко стотинъ ранени.

— Споредъ слухове предстоящъ билъ годежа между втория синъ на германския престолонаследникъ, Луи Фердинандъ, и дъщерята на испанския кралъ—Ифанта Беатриса.

— Споредъ сведения отъ Москва въ Северния Кавказъ 18—20 хиляди базприютни деца се нуждеятъ отъ назабавна помощъ

— Парижката полиция три дни държела блокирана Работническо-селската банка за да залови комун. депутатъ Торезъ, но не успѣла да стори това

— Редакцията на в-къ „Матенъ“ на собствени средства изгражда паметникъ на плажа въ Веръ Сюръ Меръ въ честь на летеца надъ океана Бърдъ.

— Известния френски депутатъ Компелъ Марелъ зълсвилъ въ трамвая единъ апашъ, въ момента, когато му бъркаль въ джеба.

— Палестинското правителство се готви да присуши Мъртвото море и да използва, намиращитѣ се на дъното му химически соли.

— За оскърбление на републиканското знаме въ Германия комунистическия „Червенъ гестникъ“ е глобенъ съ 500 мерки.

— Въ Кримъ е станало сблъскване между московския и севастополски влакове. 6 души били ранени тежко, 4 леко и 1 убитъ.

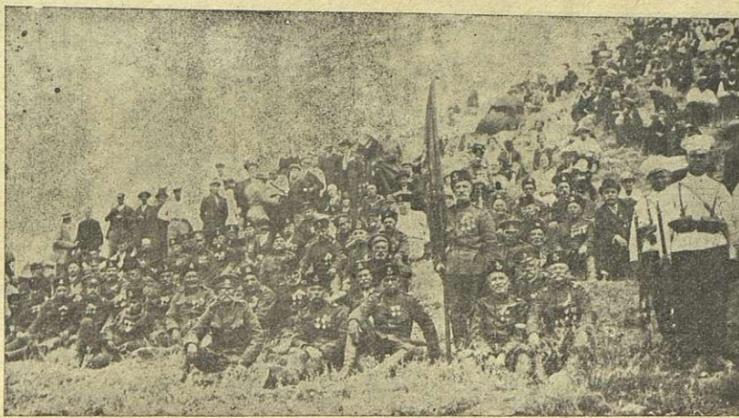
Знаете ли, че...

... най-голямата възраст 207 години е достигналъ англичанинъ Тома Карнъ. Следъ него по дълголѣтие иде Петръ Гарденъ, който е живяль 181 година, Хенри Есениль — 169 години, Контеса Десмонтъ 140 години и Иосифъ Сарингтонъ 160 години.

... красотата презъ всички времена и у всички народи е била символъ на божественостъ. Навина да се правятъ хубави е разпространенъ средъ женитѣ на цѣль свѣтъ. За да бждатъ хубави женитѣ въ Гузуратъ си посчерягъ змийтѣ, въ Гренландия си боядисватъ лицето синьо или червено, въ Хонолулу си изписватъ подъ гърдитѣ разни изображения: птички, звезди, месецъ и пр. Орловиятъ носъ у перситѣ се е считаль достоенъ за корона. Въ Чили момчетата си слагатъ на главитѣ особени саксии, въ които сядатъ цвѣта споредъ годишното време.

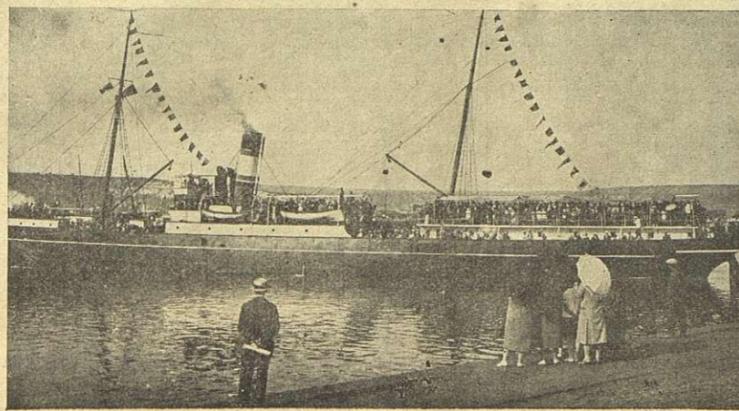
... мравкитѣ могатъ да издържатъ дълго време на гладъ и поставени въ вода — трудно се давятъ. Мадамъ Филде е направила нѣколко ценни наблюдения въ тази насока. Тѣй напр. тя поставила мравки въ вода въ продължение на 72 часа, които следъ изваждането имъ се съжъбвали. Мадамъ Филде е държала мравки гладни по 15 дни безъ да умиратъ. Тя имала нѣколко случая на гладуване по 45—50 дни, а една мравка гладувала 60 и друга 100 дни.

Тържествата въ Ст.-Загора

Опълченцитѣ на историческата Чадъръ могила край Ст. Загора зедно съ Самарското знаме.

Парахода „Тесалия“

който ще бжде откупенъ отъ новото българско кооперат. параходно д-во „България“

КОЛОНА НА ЖЕНАТА

Какъ да слагаме червилото

Кокетната жена, която употребява разнитѣ помагела за подправяне на лицето си, трѣбва да си служи съ тѣхъ много умно съ вкусъ и най-главното така, както подхожда на лицето ѝ.

Ако лицето ѝ е достатъчно мезно, то може да се задволи само съ единъ слабъ пластъ кремъ колкото само да задържа пудрата. Ако лицето е сухо, то има нужда отъ помаза, която да го направи по-еластично. Жена съ бѣль и чистъ тенъ на лице о си трѣбва да употребява бѣла помада, а на мътна кожа подхожда тъменъ кремъ.

Но най-слабия факторъ въ гримировката си оставе червилото. То може да скрие много дефекти по едно уморено и слабо лице. Преди да се остановимъ на едно червило, трѣбва да се изпитатъ нѣколко вида върху самто лице и да се предпчете само това, което стои най-естественно на лицето.

Има два вида гримировка: дневна и вечерна. При тия две гримировки разликата не е въ самитѣ помагела, а въ начина на гримировката. Дневната трѣбва да е много скромна и здържана, лека и едва доловима. Вечерната може да бжде много по силна.

Червилото, което на дневната светлина ти се вижъ тъмно, вечеръ на електрическата светлина е по добро. Но най-главния въпросъ остава, на какво лице, где и какъ да се сложи червилото.

Вечеръ тъмно червило сложено върху орбититѣ предава блѣсъкъ и великолепию на хубавитѣ очи.

На бузитѣ се слага въ три кръга първия силенъ, втория го слабъ и третия най-слабъ, така ще изглеждатъ равно. Червилото на бузитѣ въ никой случай не трѣбва да отива въ дължина близо до устата, то трѣбва да свършва до линията теглена между носа и ушитѣ.

Днесъ червилото на бузитѣ не се слага близо до очитѣ, обаче жени, които сж слаби и иматъ хлътнали бузи трѣбва да слагатъ тамъ червило. На глывако лице, червилото се слага въ страни. На голѣмо широко лице — отпредъ. Избѣгва се да се слага червило на самитѣ ябълки, ако тѣ сж много издадени, при този случай червилото се слага по низко. На слабо лице начервени изпъкнали ябълки, дава илюзията, като че ли лицето е трескаво.

Единъ тънъкъ пластъ червило на брадата одължава облото лице. Слабо начервени уши придаватъ пресноста на лицето. Видната френска артистка Сара Бернардъ е имала слабостъ да черви ушитѣ си, обаче на много продълговато лице не подхождатъ, защото още повече одължаватъ лицето.

Най-после червилото, когато се слага, трѣбва да се има предвидъ и тоалетъ, който ще се облече.

Брюнетката съ червенъ тоалетъ нѣма нужда отъ много червило, но блондинката въ червенъ тоалетъ безъ червило изглежда ка вощъна кукла.

МЕРИ

По едно на седмица Безсрамната

Обвийте ме въ листо на смоковница, каза Пристореното Благоправие.

Накичете ме съ ордени, каза Посредственността.

Облечете ме съ ризитѣ на уважението, каза Гръха.

Покрийте ме съ дрехитѣ на невинността, каза порока.

Метнете върху раменетѣ ми мантията на искреността, каза Измамата.

Венчайте челото ми съ венеца на върността, каза Вероломството.

Завийте ме въ платоветѣ на любовта, каза Похотътъ.

Подайте ми жезълътъ на въротърпимостта, каза Преследването.

Украсете ме съ мантията на свободата, каза Тиранията.

Нека ливреята на дългътъ ме стори похубава, каза Неотговорността.

Навлечете ми одеждитѣ на смиренieto, каза Гордостта.

Тогава Свободата каза: Пустнете ме да ходя съвсемъ гола и безъ срама.

Изъ „The Papyrus“ НИГЕРЪ

Стачка заради „свърхпечалба“

Въ Бирмингънъ, въ завода Райшъ, обявили стачка 450 души. Причината за стачката била мнго любопитна: единъ отъ работницитѣ започналъ да изработва надница, по-голяма отколкото правилника на работницитѣ позволявалъ. Единъ § отъ този правилникъ казва, че никой не може да препечелва повече отъ 23 шиллинга и 6 пенса на день или 5 фунте, 17 шил. и 6 пенса за петдневна седмична работа.

Стачницитѣ отказали да постъпятъ на работа, докато „неоляния“ работникъ не бжде уволенъ или докато „свърхпечалбата“ му не бжде внесена въ общата работническа каса

Лебедовата песенъ

на единъ голѣмъ артистъ

Знаменития италиански баритонъ Батистини на 3 того навършилъ 70 годишната си възраст, пѣль за последенъ пжтъ на сцената и се подстригаль монахъ. Но и когато е напушалъ грѣшния свѣтъ, знаменития баритонъ не лесно е съскаль връзкитѣ си съ неговитѣ съблазни и подъ форма на интервю съ сътрудника на „Секоло“ Нуово изляль въ следнитѣ редове душевната си скръбъ:

— Още преди 50 години, когато пръвъ пжтъ стъпихъ на сцената, която ми прѣсжди да изпия до край отровата на поколението, раболението на човѣшката глупа, мечтата да се уединя въ монастиря завлада душата ми. Колкото повече къпеше театралната зала отъ неумѣстни аплодисмени, колкото по-блестящи и благоуханни бѣха розитѣ, които кичеха моя венець, толкова по-дълбоко чувствавахъ азъ безсмислеността на тшаславмето и суетата. Дълго се борихъ, но не можахъ да намеря сили въ себе си, за да се разделя еднажъ за винаги съ фалшивия блѣсъкъ на театралната сцена. Сега съдбата ми е решена! Раздадохъ на младитѣ си хористи брилянтнитѣ прѣстени, скъпитѣ портигигарети вдишахъ за последенъ пжтъ милитѣ, но скверни благоухания на сцената и... замивавамъ. Моятъ гласъ е достатъчно силенъ, щото въ гънкитѣ на монастирскитѣ килии да възнася словославия къмъ Бога — Творецъ. Прощавайте и кажете на всички, които ме познаватъ, че Батистини никога не е билъ по-щастливъ отъ момента, когато пристъпя прага на монастирската килия.

Разводитѣ въ С. Щати

Споредъ официалната американска статистика разводитѣ въ Америка продължаватъ да се увеличаватъ.

Въ 1926 г. единъ разводъ се падалъ на 6'22 брака, а въ 1925 год. на 7'25 брака.

Презъ 1925 год. е имало всичко 49,298 развода, а въ 1926 год. — 175,448 развода на 1,182,000 брака.

Въ Щатоветѣ Мичиганъ и Небраска числото на разводитѣ достигатъ това на браковетѣ.

Кралската птица

Както е известно лебедитѣ въ Англия се считатъ за неприкосновенни птици, принадлежащи на краля, и убийството имъ се преследва съ законъ.

Тѣзи дни специална комисия направила описъ на лебедитѣ, спскойно живущи въ Темза и въ участъка между Лондонъ и Хенлей били наброени 600 голѣми и 200 млади лебеди. „Колонията“ на чернитѣ лебеди, живущи край Горингъ (близо до Лондонъ) наброявала 25 птици.

Полудяль отъ горещина

Въ Нью-Йоркъ владеятъ голѣми горещини. Въ едно отъ предградията, вследствие горещината подудяль готвача на единъ ресторантъ. Въорженъ съ единъ огромнъ ножъ, той се хвърляль въ обѣдната зала, гдето презъ това време на екрана се прожектирала една страшна драма. Появяването на лудия готвачъ предизвикало страшна паника. Гоститѣ се спуснала къмъ изхода. Станало сборчикване. Повиканата полиция трѣбвало да застреля лудия готвачъ.

Диогенъ

Веднажъ Диогенъ, като ядаль зеле, извикаль на Аристина, който минавалъ покрай него.

— Ако можеше да ядешъ зеле не би превиваль грѣбнакъ предъ силнитѣ на деня.

— А пъкъ ти, ако можеше да превивашъ грѣбнакъ предъ силнитѣ на деня, нѣмаше да ядешъ зеле! — отговориль Аристина.

Пръстенътъ за разведенитъ

Парижкитъ ювелири сж решили да въведатъ презъ предстоящия — есененъ сезонъ нова мода, която, споредъ думитъ на познавачи, ще има всичкитъ шансове на успехъ.

Като допълнение на досегашната обикновена брачна златна халка, която затвърдява брачниятъ съюзъ, ще бжде въведенъ и пръстенътъ за разведенитъ . . .

Това, споредъ мнението на ювелиритъ, е неложително несбходимо, тъй като разводитъ всъка година се увеличаватъ, и една разведена дама, попаднала въ общество може да изпадне въ неудобни положения:

Брачниятъ пръстенъ на женската ржка ясно и безмълвно говори на околнитъ:

— Азъ съмъ омъжена.

Но какво може да изрази женската ржка, която е лишена отъ този отличителенъ знакъ?

Почтенната майка или нещастна съпруга може да бжде взета за стара мома, която никога не може да си намери мъжъ.

И обратното: старата мома, имаща всичкитъ снования да се гордее съ свята фигура, може да бжде взета за почтенна майка и прочие.

Всичкитъ тѣзи важни съображения сж подбудили парижкитъ законодатели на модата да въведатъ въ обръщение единъ изященъ пръстенъ, украсенъ съ три камъка: изумрудъ, сапфиръ и брилянъ.

Изумруда казва ясно всъму: —

Бѣше време, когато вървахъ

Меланхоличния синъ сапфиръ: —
Но мина времето и азъ се обезвѣрихъ.

И само чистия брилянъ хвърля ослепителниятъ лъчъ на надеждата: —
Азъ съмъ готова да повѣрвамъ отново, ако ми се даде време . . .

А всичкитъ камъни наедно казватъ: —
„Азъ съмъ разведена“.

Хинденбургъ и америкавецъ

Тѣзи дни председателя на германската република Хинденбургъ, придруженъ отъ малка свита, посетилъ зоологическата градина, гдето разглеждалъ разнитъ живстни, подарени нему: зебри, антилопи, елени и прочие.

Посетителитъ на градината, като познали председателя, устроили му импровизирана среща. Една малка двойка му поднесла цвѣта. Единъ господинъ дошелъ до президента, силно му разтърсилъ ржката и му казалъ:

— Азъ много се радавамъ, че ви видѣхъ. Азъ току що пристигнахъ отъ Америка“.

— Това се чувствава! — отговорилъ Хинденбургъ, като си погледналъ ржката.

Борба съ къситъ рокли въ Китай.

Докато южняцитъ се сражаватъ съ северняцитъ, а националиститъ съ комуниститъ, нка на полицията въ Пекингъ е заетъ съ борбата срещу къситъ рокли и рязанитъ коси. Съ подписа на генералъ Чен Син Я е издадена заповѣдъ, забраняваща на женитъ да носятъ въ китайската столица къси рокли, къси коси и дълбоки деколтета.

„Работата дойде до тамъ — пише префекта, че властитъ не могатъ да разбератъ где започва жената и где свършва мъжа. Това е оскърбително посегателство на всичкото велико минало на великата страна. Предъ кращата нарушение на обществена нравственостъ, полицията е длъжна да вземе мѣри.“

Веселъ общ. съветникъ

Общинскиятъ съветникъ въ града Шатийонъ до Парижъ, 53 годишниятъ г. Жудрие, безъ всъкакъвъ поводъ, заедно съ своя синъ, открилъ стрелба отъ прозореца на своята вила. За щастие никой не билъ раненъ, но това не е попречило на полицията да ловика почтенния общественикъ съ неговиятъ синъ въ комисариата. Тамъ общ. съветникъ задалъ, че стрелялъ, защото му било много весело.

Банската мода

Два оригинални бански костюма

Хуморъ

Съвременни жени

— Защо твоятъ мъжъ днесъ го нѣмаше въ театъра?

— Знаешъ, азъ не го вода съ себе си на такива пкеси, въ които се изневерява на мъжетъ.

Граждани и селяни

Двама граждани минавали покрай единъ селянинъ, който сеялъ своята нива:

— Сей, приятелю, сей, — а пъкъ ние ще се възползуваме отъ плода на твоя трудъ! — казали му тѣ.

— Бя, възможно е, — отговорилъ селянина, — тъй като азъ сея ечемикъ

Не е виновна

Майката: — Милка защо си пригърнала Петкова — срамста е!

— Все азъ . . . все . . . азъ! Не видишъ ли, мамо, че тѣй ме е прегърнала?!

Сънъ въ лѣтна нощъ

— Представи си, Маро, азъ тази нощъ сънувахъ страшенъ сънъ. Сънувамъ, че спя. Изведнажъ вратата се отваря и въ стаята влиза едно грамадно магаре, а ушитъ му дълги, дълги . . . Какво значи това?

— Много просто: Значи, че скоро ще имашъ мъжъ!

Лична гаранция

Едимъ младъ човѣкъ отива въ една банка и се явява при касиера.

— Какво сбчатъ, г-не? — попиталъ касиера.

— Искамъ да склуча единъ заемъ отъ банката.

— Съ каква гаранция?

— Съ моята личностъ.

— Добре, щомъ е така влѣзте тука! — и касиера отворилъ голѣмата желѣзна каса.

— Но това какво значи?

— Много просто: ние тукъ си пазимъ гаранцитъ.

Обяснение

— Защо има толкова много прецеци въ града ви?

— Много просто — това занятие не подлежи на данѣкъ!

::: Кино :::

Жозефина Бекеръ, прочутата танцорка, наскоро ще играе главната роля въ единъ филмъ. Сценариото за този филмъ е написалъ модерния френски романистъ и нувелистъ Морисъ Декоба, а партньора на Жозефина Бекеръ ще бжде младия българинъ киноартистъ **Петръ Бачевъ**.

Вердюнъ е името на единъ филмъ, който започва да се снима въ Франция, и който ще изнесе предъ публиката всичкитъ епизоди на голѣмата общо европейска война.

Известната артистка Лили Демитъ, понастоящемъ се намира въ Испаня, гдето се снима новиятъ ѝ филмъ „Танцовачката отъ Гренада“ — романтическа комедия.

Главнитъ рсли въ филмътъ „Стъклениятъ корабъ“ ще бждатъ изпълнявани отъ Андре Ноксъ и Ерикъ Барклей.

Неизвестенъ народъ

Въ Тифлисъ е пристигналъ професора отъ Петроградския университетъ Генко, който по покана на Академията на наукитъ е изучавалъ въ продължение на половина година хиналунския езикъ, за който до сега науката нищо не е знаела. Проф. Генко пристигналъ въ Кубинскиятъ уездъ, въ планинатъ около Шагдагъ и събралъ много интересенъ материалъ за хиналунскиятъ езикъ.

Особенъ интересъ представлява следниятъ, направено отъ професора, откритие: Въ Гиотчайския, Нужински и Кубински и уезди на Азербейджанъ живѣе единъ народъ, който турцитъ наричатъ „хатутли“, а който самъ себе си нарича „хератъ“. Професора предполага, че тѣзи народъ въ далечното минало е ниселявалъ источна Грузия и билъ измѣстенъ отъ нови племена.

Колко високо достига шумътъ

Въ Лондонъ по настоящемъ работи комисия, изучаваща средствата, при помощта на които може да се намали градскиятъ шумъ. Въ хода на работата е било необходимо да се установи на каква височина достига шумътъ отъ земята. Установило се, че шумътъ отъ файтонитъ достига височина 800 метра, свиретото на парахода — 2500 метра, револверния вистрелъ 2000 метра. Изследователитъ, вдигнати въ въздуха съ балонъ били изненадани, когато на 800 метра чували какъ налетѣло на жабитъ,

Отзиви за „Свѣтовенъ фаръ“

(писмо до редакцията).

Бургасъ 9. Четохъ третия брой на „Свѣтовенъ фаръ“. Съдържанието му е доста интересно и поучително. Най-после да видимъ едно илюстрирано издание Свѣт . . . глупости. Илюстрацитъ „Изъ дебритъ на Африка“, „Нашитъ дами“, „Чудесата на техниката“ сж занимателни и поучителни; карикатурата „Политически кукли“ (Ериявъ и Пованкаре) е много духовита. Текстовецъ (съдържание) на вътрешнитъ страници на вестника сж поучителни въ повечето случаи, и разнобразни. Така напр. сведенията за живота на ескимоситъ, както и сведенията изъ животинското царство допринасятъ много за обогатяване знанията върху неспятния земенъ миръ; съобщенията за новитъ успѣхи на техниката (новиятъ тунелъ съ дължина 19,833 метра, новиятъ типъ аеро-автомобилъ) сж тоже отъ голѣма научна стойност.

Въобще, вестникътъ е добъръ и съдържателенъ. И следъ като го прачетехъ изцѣлс, внесохъ го въ къщи съ спокойствие — азъ съмъ майка съ възрастни деца. Сега разбирате, какво искамъ да каже. Моля, вземете бележка отъ адреса ми, гдето да ми се праща заедно съ първитъ два броя редовно „Свѣтовенъ Фаръ“. Съ нещвна поща ви пращамъ полугодишния му абонаментъ, начиная отъ първия брой.

Съ почитъ: М. П.

16 годишна опашка

При касиера на една банка въ Сагино, Америка, дошла една млада, 16 годишна девойка и му предложила за осребряване единъ чекъ отъ 5000 долара. Едновременно съ подаването на чека, девойката извадила единъ револверъ, насочила го срещу касиера и извикала: „Давай побърже паритъ си!“ Касиера падналъ на колена и допналъ вѣжето на сигналия звънецъ. Минувачи и полицици се втурнали въ помещението и заловили девойката, която се разплакала. Тя казала, че се решила на тази постъпка, защото имала нужда отъ пари за да се заплати за напревет и разходи по туалети.

Сблъскването на китъ съ параходъ

Океанскиятъ параходъ „Балтикъ“ на пътъ отъ Нюйоркъ за Ливерпулъ въ ирландскиятъ води е прорѣзълъ единъ грамаденъ китъ, който му препречилъ пътя. Сблъскването между животното и парахода е било толкова неочаквано и силно че средъ пътниците избухнала паника.